

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorvm

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

4. De bonorum temporalium modicitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-50980)

ignominiam conuertitur. Seneca. Cito fit ignominia superbi gloria. Gloriam eorum in ignomi- Oſe.4.
niam commutabo.

Tertiò, quia valdè carè eam emunt: cùm nihil valeat. Si ego glorifico meipsum, gloria mea nihil est. Si multi tantum expenderent pro æterna gloria, quantū ipsi expédunt pro vana: vix essent qui eam non haberent. Quartò, quia multū est eis noxia, opera eorū intilia reddendo, gloria æterna priuādo, & pœnæ æternæ eos obligando. Dicitur de eis qui quærunt mundi gloriā. Recepérunt mercedē suam. Quantum glorificauit se, & in de- Matth.6.
liciis fuit, tantum date ei tormentum & luctum. Apocal.15.

De bonorum temporalium modicitate.

C A P V T IIII.

Circa modicatē bonorum temporaliū no-
tandū, quod bona temporalia modica sunt
respectu Dei, & respectu animæ, & respectu cœli.

Respectu Dei sunt quasi gutta roris. Tanquam momētum stateræ, sic est ante te orbis terrarum,
& tanquam gutta roris antelucani: imò nihil sunt respectu Dei. Usq; modo non petitis quicquam.
Nihil petit, qui temporale petit. Aspexit terram, & Hier.4.
ecce vacua erat.

Respectu animæ modica sunt: quia eam replere nō possunt. Cū enim anima capax sit Dei, minuto eo nō potest impleri. Modica etiā sunt respectu cœli: sicut centrū respectu circūferētię. Latitudo est circūferentię, nō centri. Sen. Punctū est id in quo nauigatis, bellatis, regnatis. Idē. Ab ultimis littoribus Hisp. usq; ad Indos paucissimorū dierū spa- ciūm

sap. 5.

Pro. 11.

*Concione 3.
in Psal. 30.
paulo à fi-
ne.*

cium iacet, si nauem ferat ventus. At illa cœlestis regio per triginta annos velocissimo fideri viam præstat. Modica est bonitas temporalium rerum respectu futurorum bonorum. Vmbræ enim sunt potius verorum bonorum; quām vera bona. Omnia transierunt velut vmbra. Signum modicæ bonitatis eorum est, quod Deus dat ea, & amicis suis, & inimicis. Communia enim sunt & bonis & malis: & plus habent inde mali quām boni. Possessores suos non faciunt bonos: imò frequenter vel malos faciunt, vel malitiam augent, vel in ea detinent. Pluribus nocent quām profundunt. Usquequo stulti quæ sibi sunt noxia cupiēt? Amatores suos inquinant: tendentes ad cælum onerant. Augustinus in libro de Ciuit. Dei. Deserto bono, bonorum proprio, lapsus factus est ad bonorum minimum: non bonis proprium, sed bonis & malis commune.

*Quod bona temporalia, maiorum bonorum, vt puta
spiritualium, sint impedimenta.*

C A P V T V.

Circa impedimentum quod bona temporalia bonis spiritualibus præstant, notandum, quod oportet eum à creatura auerti, qui ad Deū vult perfectè conuerti: & terrenis euacuari, qui vult cœlestibus impleri. Augustinus super illud Psal. Diligite Dominum omnes sancti eius. Disce non diligere mundum, vt discas diligere Deum: auerte, vt conuertaris: funde, vt implearis. Sicut non coniungitur cælum terræ, imò multum distat ab ea: sic cœlestia in corde humano terrenis non